

bakom fasaden

Biologiska Museet från 1893 ingår också i Skansens kulturhusbestånd.

Om det är korrekt att bygga fel så gör vi det

I egenskap av Stockholms största turistattraktion har Skansen årligen 1,4 miljoner besökare. Och de få som inte varit där känner ändå till det mesta. Någon bekant har gift sig i Seglora kyrka, utbildningsradion sänder hantverkskurser från stugorna, tevenyheterna visar de nya björningarna och akvariets sällsynta nyanskaffningar. Sommarallsången med *Anders Lundin* och nyårsdikten med *Jan Malmström* har miljoner tittare.

– Skansens kulturhistoriska avdelning beställer ombyggnaderna och rekonstruktionerna av det äldre husbeståndet. Där finns historikerna, de som vet hur tidstypiska byggnader och miljöer ska se ut, de som kan allt om de inventarier och redskap som gör de historiska miljöerna levande. Sen tar vi på bygnadsavdelningen vid med den praktiska planerande delen, hantverkarskunnandet och utförandet, berättar Martin Wulff.

Till bygnadsavdelningens ansvar hör också underhållet av djurhågen, ett sjuttioal anläggningar i form av björnberg, stallar, kättar, staket, burar, bassänger, vindskydd och ekonomibyggnader för de nordiska djurarterna. Totalt 45 000

kvadratmeter hus och anläggningar som ständigt ska ses över och åtgärdas.

Martin Wulff avbryts av ett telefonsamtal om nattens oväder. En anställd rapporterar att spillvattenbrunnen utanför huset Skånska Gruvan från 1897 är uppensad.

Byggsektionens chef *Leif Hed* knackar på dörren och informerar om ett läckande fönster på Kyrkhultstugan och att byggplasten blåst bort på Biologiska museets tak.

Det mest akuta gäller Sollidensscenens tjärpappstak. Det läcker över platsen där mixerbordet ska stå under kvällens tv-sända Allsång, den sista för säsongen.

– Men ingen fara, vi bygger ett tillfälligt innertak över den delen av scenen, lugnar Leif Hed.

Själv är Martin Wulff arkitekten som sadlade om. Han var tidigare vd på ett arkitektkontor och förlagschef på Svensk Byggtjänst. Tanken på förändring väcktes när han ritade en idrottshall.

Beställaren ville inte ha fönster på byggnaden av grumliga skäl som egentligen handlade om kostnader.

Djurvårdaren Magnus Dahlgren konsulterar Martin Wulff i ett snabbt ärende framför Högloftet, en klassisk restaurang från 1905.

